

Mares feministes amb fills intentant crear "homes nous"

Written by Gisella Evangelisti. Itàlia. La Independent
Wednesday, 19 February 2014 01:28

There are no translations available.

Crear "homes nous" amb qui construir un món més just i harmoniós és el propòsit de les 18 dones feministes que han explicat a dues intel·lectuals feministes, Patrizia Romito i Caterina Grego, la seva experiència educativa, amb 12 dels seus fills, i que ha estat publicada per les dues autores en el llibre "

Madri (femministe) i Figli (Maschi)

".

Es tracta d'una investigació que no pretén generalitzar, sinó posar en evidència llums i ombres, esforços, desafiaments i èxits aconseguits, experimentant un nou model de relació mare-fill. Les protagonistes, que viuen al Canadà, França i Itàlia, són dones compromeses amb el feminisme, han fundat centres antiviolència a la seva ciutat o han viscut en una granja, han escrit enciclopèdies de dones, o participat en una comuna. Tenen gairebé sempre companys respectuosos, que quan hi ha separació, segueixen com a bons pares, i en general mantenen bones relacions amb ells.

Com han tractat de criar els seus fills com "homes nous"?, pregunten les investigadores.

Mares feministes amb fills intentant crear "homes nous"

Written by Gisella Evangelisti. Itàlia. La Independent
Wednesday, 19 February 2014 01:28

Estimulant el diàleg i el respecte, descoratjant actituds violentes, oposant-se als rols estereotipats, propusant-els-hi també jocs considerats femenins, rebutjant "servir", insistint perquè participessin en les tasques domèstiques i cuidessin d'ells mateixos, responen les feministes. Quan creixien, intentat posar-se fites més ambiciosos, com que respectessin a les dones, sense tornar-se *galls masculistes*, o que participessin en lluites socials i polítiques. Elles ho consideren vital en la seva vida, com el mateix feminisme i posen atenció a les injustícies en el món.

El risc, en aquest model educatiu contracorrent, és formar nois massa diferents dels seus companys, amb el resultat d'aïllar en una societat encara patriarcal. Poden sentir-se en desavantatge, per exemple, quan s'enfronten a episodis de bulling, o també més inpreparats en l'estratègia d'"abordatge ferm" practicat amb èxit pels més decidits dels seus amics en el festeig d'adolescència. Sobretot perquè moltes noies viuen una contradicció, volen homes sensibles i gentils, i alhora "mascles" i súper virils, mentre altres se segueixen adherint al model "Barbie", atentes a trucs, vestits i seducció, com allò més important en la vida.

No obstant això la majoria dels fills entrevistats reconeix la importància dels valors viscuts en família, i consideren que els ha facilitat la relació amb les noies i les dones.

Quan es fan adults, en general aquests "nous" homes no tenen actituds masculistes, són atents a les necessitats de la parella, escullen viure amb dones fortes i assertives.

Tot això és només fruit de l'esforç educatiu de la mare o és important també el context sociocultural en què creixen? S'han preguntat les investigadores.

De fet, els ambients de procedència de les entrevistades presenten diferències significatives. Al Quebec, Canadà, el feminisme té legitimitat social, i tot i que les protagonistes provenen de famílies tradicionalistes, han escollit un company molt obert i madur, i la família no posa obstacles. Així, el procés educatiu resulta fluid, i els fills homes, ara joves adults, reconeixen la positiva influència del missatge feminista en la seva vida personal i professional, i les mares poden sentir-se totalment satisfetes. En canvi, en les entrevistes a les dones italianes o franceses, es pot percebre certa sensació de cansament, per haver d'anar contracorrent, en

Mares feministes amb fills intentant crear "homes nous"

Written by Gisella Evangelisti. Itàlia. La Independent
Wednesday, 19 February 2014 01:28

famílies on pares i mares, sogres i sogres, i marits, segueixen transmetent models i missatges tradicionals.

Especialment, una dona italiana, **Caterina**, expressa amargor observant en el seu fill **Pietro** amb un obstinat i inconscient masculisme. En canvi, per a ell, és la mare qui està "excessivament indignada" i obsessiva, en fi, una veritable "torra...."

Entre les dones contracorrent franceses, només **Martin**, el fill d'una feminista lesbiana radical, se sent "feminista", tot i no haver participat en cap de les lluites de la seva mare,

Jaqueline

. Una altra dona entrevistada,

Anne

, rebutja "estar a servei" del seu fill, i li imposa respectar-la com a "persona", i no tractar-la com a "mamà".

La diferència dels contextos dels tres països s'evidencia en el Gap (Gender gap index) que sintetitza la distància entre les posicions socials d'homes i dones: Canadà se situa en el 21 lloc, França en el 57, Itàlia en 80, precedint només Hongria, Grècia i Albània (en primera posició hi ha Islàndia, i en la última el Iemen). A Canadà són econòmicament actives el 61% de les dones, a França el 49%, a Itàlia el 37%, mentre els homes italians són, amb els portuguesos, els que de la mitjana del OCDE menys fan les tasques domèstiques.

A França, on ha nascut el "feminisme materialista" (anàlisi de la condició de les dones i de les relacions de dominació del patriarcat), segons les autores hi ha certa resistència a admetre que encara hi ha una "qüestió femenina", que les dones no tinguin els mateixos drets que els homes, i hi ha una difosa creença que, a diferència que en altres països, les relacions entre homes i dones franceses es troben més caracteritzades per la seducció que per la violència (però les dades sobre la violència contra les dones no són inferiors a les xifres dels països veïns).

Pel que fa a Itàlia, segons les autores, el Bello País segueix bastant dominat pel "mite de la Mamà", en una òptica de conservació del patriarcat, la influència de l'Església és encara forta, hi ha polítics masculistes i homofòbics, i els editors no publiquen els clàssics del feminisme internacional. No hi ha personatges masculins públics clarament pro-feministes, en els quals els nois puguin inspirar-se, i el corrent dominant en el feminisme és el de la "diferència sexual", que valora les diferències entre homes i dones, més que qüestionar-les. Si en un passat dones

Mares feministes amb fills intentant crear "homes nous"

Written by Gisella Evangelisti. Itàlia. La Independent
Wednesday, 19 February 2014 01:28

valuoses, com artistes, científiques o militants polítics han estat històricament ignorades, amb el berlusconisme les dones (o millor dit el seu cos) s'han fet fins massa visibles com "carn fresca" televisiva o com a prostitutes. Això ha provocat fortes reaccions en les dones com quan el 14 febrer 2011 van concentrar-se un milió en un sol dia a les places, manifestant-se per la seva dignitat. Però en les últimes eleccions del 2013 al Parlament no ha augmentat el percentatge de dones (el 21,27%) sinó el dels joves.

Recentment, fa reflexionar el fet que en el convuls panorama polític italià, on l'insult contra els adversaris s'ha fet moneda corrent, (després d'haver estat difós pel dretà partit de la Lega, acarnissant -per exemple contra la ministra italo- congolea **Cecile Kyenge-**), ara també els progressistes del Moviment Cinc Estrelles de Grillo ho practiquen sovint, sense menysprear vulgaritats sexistes. Així un diputat grillino, justifica a les parlamentàries del Partit Democràtic, com a persones que han aconseguit els seus càrrecs gràcies a favors sexuals, o

Beppe Grillo

llança a la xarxa la frase: "Què faries tu en un cotxe amb

Laura Boldrini

?", (la presidenta de la Cambra havia interromput el debat sobre una llei important suscitant la indignació de la bancada grillina, ndr.) és un fet que avergonyeix profundament com a ciutadanes i dones, i obliga a admetre que sota una superfície de modernitat persisteix en el país un substrat de masclisme, molt dur d'eliminar.

Per això, conclou **Patrizia Romito** en una recent presentació del llibre a Vicenza, l'única arma que tenim per intentar frenar l'insult sexista, és no seguir-ne acceptant passivament. Ni un més! Cal protestar immediatament a la xarxa, a la ràdio i als mass media. I per descomptat, en família cal seguir amb la difícil, lenta i fascinant tasca de criar "homes nous" que tant necessiten les nostres envellides societats.

*Madri (femministe) i Figli (Maschi)",- XL Edizioni,2013.